УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 132. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 16-го ЛИПНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 16, 1969 No. 132. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 15-го липня 1969

В АМЕРИЦІ

ГОНДУРАС ПОВІДОМИВ, що військо і летунство Сальватору переводять збройну інвазію. Але сан-сальваторський міністер закордонних справ заперечив тому і з свого боку скаржився на „інвазію" війська з Гондурасу. Рада Організації американських держав зібралась у Вашингтоні на надзвичайному засіданні та погодилася на пропозицію Гондурасу, щоби вислати туди 7-членну комісію для перевірення ситуації. Названі дві середньо - американські латинські держави зірвали в минулому тижні дипломатичні взаємини.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ЗВЕРНУВСЯ до Конґресу з закликом прийняти рішучі заходи проти торгівців та консументів наркотиків. Президент вимагає поширення прав поліції, що поборює торгівлю наркотиками, та загострення судових кар. Президент звернув увагу, що в самому Ню Йорку число наркоманів зросло за останніх 7 років на 800% та що в минулому році було в Ню Йорку 40.000 зареєстрованих випадків користування героіною. За пропозицією Президента, аґенти, що стежать за покутними продавцями наркотиків, повинні дістати право перешукувати помешкання у підозрілих осіб — без попередження.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ВІЛЛІЯМ РОДЖЕРС ЗАПЕВНИВ сенатську Комісію для закордонних справ, що коли закінчиться В'єтнамська війна і залишиться велика надвишка зброї, то американський Уряд застереже собі контролю над тією зброєю, щоб Південний В'єтнам не міг продати її будь - якій іншій державі. Державний секретар Віллям Роджерс зізнавав на названій Комісії у користь зголошеного Урядом проєкту про признання 2,600.000.000 дол. на закордонну допомогу на наступний бюджетовий рік.

АМЕРИКАНСЬКІ ЛІТАКИ СТЕЖИЛИ за совєтським морським з'єднанням, яке плило в сторону Куби, щоб скласти їй „приятельські відвідини". Совєтська фльотиля складалася з вісьмох одиниць, з довгим на 465 стіп кружляком у проводі. Американські власті дозволили пресовим репортерам і фотографам літіти низько над тими совєтськими воєнними кораблями, коли вони були у віддалі 260 миль від Джексонвілу на Флориді.

БЮРО ОПИТІВ ГАРРІСА ПЕРЕВЕЛО опити 1.607 осіб в часі від 16 до 22 червня про їх становище супроти програми „Аполло 11" та виправи астронавтів на Місяць. 51% запитуваних стали на становищі, що „коли справа зайшла вже так далеко, то треба її закінчити", — 41% мали сумніви щодо доцільности й корисности для ЗСА тієї експедиції. 56% запитуваних висловили свій сумнів, чи та виправа на Місяць вартувала видаткування по 4 більйони дол. річно впродовж останніх 6-ох років.

У СВІТІ

СОВЄТИ ЗАПРОСИЛИ прибути до них колишнього японського прем'єра й кількох інших видатних японських діячів. Японський міністер закордонних справ Кіічі Аічі прибуде до Москви й Ленінґраду у вересні ц. р. подорозі до Західньої Европи. Кремлівські проводирі ведуть тепер примирливу тактику супроти Японії з уваги на конфлікт СССР з Комуністичним Китаєм.

СОВЄТСЬКО - КИТАЙСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ у Харбіні, всупереч первісному совєтському повідомленню, що китайські комуністи відмовилися брати в них дальшу участь. Ті переговори стосуються користування прикордонними ріками. Совєтський комунікат таврував поведення делеґатів Комуністичного Китаю на тій конференції в Харбіні: китайці, мовляв, замість говорити про дану справу — „очорнюють і ображують" Совєтський Союз. Виявилося, що Совєти хотіли переговорювати тільки про плавбу на ріках, а китайці заторкнули справу всіх совєтсько - китайських кордонів, пригадавши накинені Китаєві договори за царського режиму.

ІНДІЇ ЗАГРОЖУЄ криза уряду та розв'язання парляменту й розписання нових виборів. Все це стоїть у зв'язку з загостренням внутрішніх відносин в керівній Конґресовій партії: 8-членна Президія парляментарної групи тієї партії більшістю 5 голосів проти 3-ох призначила на кандидата на нового президента Індії 55-річного голову нижчої палати парляменту, Саньїву Редді, проти бажання прем'єра Індіри Ґанді, яка підтримувала кандидатуру 74-літнього В. В. Ґірі, що після смерти президента д-ра Закіра Гусаіна з початком травня ц. р. був діючим президентом. Або опозиція примусить Індіру Ґанді зректися прем'єрства, або вона розв'яже парлямент.

ЧУ ЕН-ЛАЙ ЗАПЕВНИВ делеґацію Пакістану, яка перебуває у Пейпінґу, про підтримку збоку Комуністичного Китаю для незалежности й невтральности Пакістану та для вимоги Пакістану, щоб у Кашмірі під індійським правлінням відбувся плебісцит. Названий комуно-китайський прем'єр таврував совєтські заходи про створення колективного південно - азійського пакту безпеки, зверненого проти Китаю. Але Чу Ен-лай ані словом не згадав про заповіджені відвідини президента Ніксона до Пакістану.

В ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ заворушення на тлі суперництва і прадавніх взаємних жалів католиків і протестантів. В минулу неділю коло 100.000 протестантів святкували вуличними походами по різних північно - ірляндських містах 309-ліття битви між протестантами й католиками недалеко Дебліна. Прийшло до сутичок з поліціянтами та католиками, що нападали на манифестантів. Було багато ранених і арештованих. Прем'єр Чічестер-Клерк перервав свої літні ферії.

АЛЬЖИРСЬКІ ВЛАСТІ ЗАПРОСИЛИ двох головачів американської муринської організації „чорних пантер" на фестиваль панафриканської культури, що відбудеться в Альжирі 21 ц. м. Одним з запрошених є Елдридж Клівер, який відсидів кару 8 і пів року в'язниці за спробу вбивства, та після того втік до Куби. На Кубі комуністи не виявляли великої пошани до нього, що вважав себе за героя, і він зник відтіль, переїхавши, мабуть, до одної з африканських держав.

В ЙОГАННІСБУРГУ, ПІВД. АФРИКА, СУДИЛИ редактора англійської газети „Ранд Дейлі Ньюз", Лоренса Ґандера, за статті про погані відносини в південно - африканських в'язницях і переслідування в'язнів, засуджених за виступи проти уряду і його расової політики. Ґандера признали винуватим, але засудили тільки на лагідну кару гривни 280 дол.

АСТРОНАВТИ ГОТОВІ ДО ЛЕТУ Й РАДІ ЗДІЙСНИТИ ДОРУЧЕНУ ЇМ ІСТОРИЧНУ МІСІЮ — ЗДОБУТТЯ ЛЮДИНОЮ МІСЯЦЯ

Астронавти з залоги „Аполлю 11" — Ед Алдрін, Майк Коллінс та Ніл Армстронґ — ознайомлюються під час одної з численних сесій з програмою їхнього лету на Місяць і з матеріялами про його поверхню і клімат, що їх приготовили американські дослідники й науковці.

Кейп Кеннеді. — У вівторок 15 липня, напередодні старту „Аполло 11" до запляннованого керівництвом космічних дослідів ЗСА історичного лету на Місяць, з метою висадити там перших людей, астронавти з залоги цього космічного корабля, в склад якої входять цивільний астронавт Ніл Армстронґ, полковник летунства Елд Алдрін та підполковник Майкел Коллінс, відбули спеціяльну телевізійну пресову конференцію, останню перед їхнім відлетом. Відповідаючи на запити представників преси, командант лету Ніл Армстронґ заявив, що після десяти років плянування і важкої підготовної праці члени залоги „Аполло 11" раді й готові пробувати здійснити доручене їм американською нацією історичне завдання. Ніл Армстронґ ствердив ще, що він і його колеґи Алдрін та Коллінс не мають ніякого страху щодо своєї місії — старту й переведення їхнього лету на Місяць. Алдрін і Коллінс ствердили також, що все в найкращому порядку і що вони вірять в успіх лету. Випущення „Аполло 11" заплянуване на середу 16 липня ц. р. о годині 9.32 ранку. Триватиме подорож цього космічного корабля 8 днів і в тому часі астронавти мають долетіти до Місяця, висадитися на ньому і повернутися назад на Землю. Сам десант місячної модулі має відбутися в неділю 20 липня і вийдуть із неї на поверхню Місяця два астронавти в понеділок 21 липня для зроблення доручених їм дослідів і зібрання геологічного матеріялу. Тривала телевізійна конференція астронавтів 30 хвилин і в ній брало участь понад 300 журналістів, які прибули до Кейп Кеннеді, щоб звітувати про історичну подію — випущення „Аполло 11".

Справу протиракетної оборони підтримав дотеперішній її противник сен. Провті

Вашинґтон. — Дебати над контроверсійною справою протиракетної оборони — Сейфґард Ей-Бі-Ем, що відбуваються в Сенаті ще з минулого тижня, набрали з вівтірка 15 липня, нового спрямування, кориснішого для урядових пропозицій в цій ділянці. Причинився видатно до цього звороту республіканський сенатор Вінстон Л. Провті з Вермонту, дотеперішній противник пропонованої урядом антиракетної оборонної системи. Під час свого виступу в Сенаті сен. Провті заявив, що реалізація пропонованої урядом системи збільшить шанси успішних розмов із Совєтським Союзом на тему нуклеарного роззброєння і дасть можливість Президентові провести потрібні заходи у зв'язку із совєтськими ракетним озброєнням і можливостями совєтської ракетної атаки на ЗСА. В теперішній стадії дебат у Сенаті над справою Сейфґард — Ей-Бі-Ем противники цієї системи нараховують 47 голосів із одним ще непевним. Прихильники урядової пропозиції мають 44 певних голосів плюс п'ять ще не цілком рішених.

Подорозі з Букарешту Ніксон зупиниться в Лондоні

Вашинґтон. — З Білого Дому повідомлено, що президент Ніксон, Вертаючись 3 серпня ц. р. з відвідин у Букарешті зупиниться на кілька годин у Британії, щоб зустрітись з британським прем'єром Гаролдом Вільсоном. Ця зміна в програмі подорожі Президента прийшла з ініціятиви і на просьбу британського прем'єра. Літак Президента все одно мусить зупинитися перед летом над Атлантиком, щоб набрати пальне, тому зустріч Президента з прем'єром Гаролдом Вільсоном відбудеться, мабуть, на якомусь британському військовому летовищі. Президент Ніксон востаннє конферував з Гаролдом Вільсоном 25 лютого, під час своєї 8-денної подорожі по Західній Европі. Президент виїздить 24 липня ц. р., щоб відвідати Філіппіни, Індонезію, Таї (Сіям), Індію, Пакістан, Румунію і Британію. Найбільше зацікавлення американського і закордонного суспільства зосереджене на відвідинах през. Ніксона у Румунії, бо це буде вперше, що американський президент відвідає будь-яку комуністичну країну. У зв'язку з відвідинами президента Ніксона у Румунії — „ЮС Нюз енд Ворльд Ріпорт" повідомляє, що керівні польські комуністичні кола дуже збентежені, що вони були короткозорі й непередбачливі, коли два роки тому відмовили візу одному американському приватному громадянинові, якому на прізвище Ричард Ніксон. Вони не здавали собі справи, що образили майбутнього президента Америки.

Громико і Сіско розпочали наради про Близький Схід

Москва. — Совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико перевів двої півгодинну нараду з асистентом державного секретаря для справ Близького Сходу Джозефом Сіско, який пребув до Москви відповідно з якимись новими американськими суґестіями щодо замирення між Ізраїлем і арабами. Факт, що Громико негайно прийняв Сіска і так довго нараджувався з ним, закордонні дипломати й журналісти у Москві з'ясовують, як доказ, що Совєтський Союз хоче манифестувати своє „співіснування" з Америкою, згідно з миролюбною заявою Громика на сесії Верховного Совєта. Хоча Совєтський Союз підтримує арабів, озброює їх та веде одверту протиізраїльську політику, проте він, мабуть, не хоче нової ізраїльсько-арабської війни, лякаючись, що вона може спровокувати совєтсько-американську атомову війну.

Дубчек все ще вірить в ліберальні реформи в ЧССР

Ню Йорк. — Ілюстрований тижневик „Лук" приніс інтерв'ю з колишнім першим секретарем чесько-словацької комуністичної партії Александром Дубчеком, який започаткував був в січні 1968 р. таку демократизацію режиму в Чехо-Словаччині, що обурені нею та налякані володарі Кремлю перевели збройну інвазію в Чехо-Словаччині. Дубчек, якого скинули з становища першого секретаря компартії та обрали на формальне й суто-репрезентаційне становище голови чесько-словацького парляменту, запевняє що його „ділова програма" все ще „діє" і що „по суті нічого не змінилося". Він признав, що „не все пішло, як ми сподівалися" та що настали „змінені обставини", але — мовляв — „не можна вже вимазати того, що сталося" — себто переведених ним і задуманих дальших реформ. Він твердить, що парлямент переведе різні ліберальні закони. Алексадер Дубчек рішуче заперечує, наче би він і його співробітники плянували „експортувати" „соціялізм з людським обличчям", що його вони заводили в Чехо-Словаччині. Це був, мовляв, суто чесько-словацький продукт й ґрунт.

КОНҐРЕС ЦЕСУС-У Й ЛІТНІ КУРСИ УВУ ТА ЇХНЯ ІНАВҐУРАЦІЯ — ВИЗНАЧНІ ПОДІЇ В ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІҐРАЦІЇ

Мюнхен, (Софія Наумович). — Про успіх цьогорічних літніх курсів і семестрів УВУ свідчить не тільки небувала кількість, але передусім якість — так викладачів, як і студентів, що з'їхалися з усіх усюдів до баварської столиці, Мюнхену.

Окремим притягальним чинником для студентського активу був конґрес ЦЕСУС-у, що відбувався в днях 1-5 липня у німецькому „Гавс дер Бегеґнунґ" та попередив інавґурацію викладів. Програму конґресу підготували самі студенти і тому цікаво було простежити його перебіг. І хоч не годилося „старшим" надто докучати молоді своєю приявністю, як і застерігся ректор УВУ, мовляв „за наших часів" були б студенти взагалі не допустили старших на свої конґреси, — то все ж таки не могло обійтися без численних привітань, — довших і коротших, кращих і гірших, різних установ...

Ділові наради почалися доповідями голови ЦЕСУС-у д-ра Богдана Футея, ректора УВУ проф. д-ра Володимира Янева, та д-ра Михайла Сосновського. А далі всю ініціятиву перейняли студенти. При чому президія дозволила виговоритися всім, без огляду на переконання та більш, чи менш, „контестаторські" виступи „розлючених" хлопців і дівчат. Звичайно, при такому ліберальному наставленні президії мусіло дійти до гострих суперечностей, які й дали теми для обговорення кільком комісіям. Ці комісії, при участі професорів, обговорили постали проблеми та винесли відповідні підсумки-резолюції, які піддали на схвалення пленуму. І, на превелике здивування і радість переляканих сміливим виступами молоді, старших, оці студентські резолюції не тільки нічим не поступалися найбільш націоналістичним кличам, але в дечому їх навіть перевищали (наприклад щодо церковних справ і патріярхату).

Серед пленарних сесій, вирізнялася доповідь проф. д-р Ярослава Рудницького на тему „Українське студентство і проблема українознавчого дorosту". Доповідач ствердив, що хоч українознавство на Заході не дає великих можливостей матеріяльного забезпечення і хоч більшість академічної молоді присвячує свої студійні роки вивченню технологічних фахів, то проте певний відсоток тих, що покінчили українознавчі науки, вміє улаштуватися і знайти відповідний варстат праці. Для більшости студентства українознавство є, і залишиться, доповняльними студіями, що не тільки завершують їхні неукраїнознавчі науки, але дають певну інтелектуальну зброю в обороні української правди. Прелеґент казав при цьому на великі можливості українознавчих дослідів на теренах українського поселення у вільному світі, головно в ділянках історії, літератури, мовознавства, фольклору, соціології, ономастики й т. д. Так українським науковим установим у діяспорі, як і громадським, чи навіть політичним середовищам, треба науково - обґрунтованих праць для їхнього посилення. Українознавчий доріст — одна з актуальних і пекучих проблем української діяспори.

Кінець студентського конґресу був рівночасно початком викладів чергового семестру та літнього курсу УВУ. Святочна інавґурація відбулася в залі Кюнстлергавзу, де червоно - золоте облицювання контрастувало з кришталями великих кулистих ламп. Велика заля вигідно вмістила український науковий світ, студентство та німецьких гостей — професорів Максиміліянового університету, представників міністерств та різних наукових товариств.

Сесію відкрив ректор УВУ проф. д-р В. Янів привітанням німецьких гостей та заявою, що з огляду на різномовний склад студентів і німецьких гостей — доповіді вестимуться кількома мовами. Що ж до привітів, то їх буде тільки два, — від наших Церков. Після цього

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРОГРАМА ТОРЖЕСТВЕННОГО ПОСВЯЧЕННЯ СОБОРУ БОЖОЇ ПРЕМУДРОСТИ В РИМІ

Субота, 27 вересня 1969 — Празник Воздвиження Чесного Хреста — год. 9-та рано — Соборна Архиєрейська св. Літурґія і посвячення храму та престола. Служить: Його Блаженство Верховний Архиєпископ Кир Йосиф при співслуженні всіх Преосвященних Владик і духовенства.

Неділя, 28 вересня 1969 — год. 9-та рано — Соборна Архиєрейська св. Літурґія, як і попереднього дня

Год. 11-та — прибуття Святішого Отця Папи Павла VI. Принесення ним до храму і покладення на вівтарі мощів св. Климентія Папи. Привітання Святішого Отця. Апостольське благословення для храму і вірних.

Год. 17-та — Святочна академія з участу українських мистецьких ансамблів.

Прохається мистецькі ансамблі — хори, оркестри, бандуристів, танцювальні гурти, які бажали б своєю участю причинитись до достойного і величного відсвяткування празника посвячення храму Божої Премудрости, щоб зголосили свою готовість приїхати на це свято у своїх Владик та безпосередньо в канцелярії Верховного Архиєпископа.

В НЮ ЙОРКУ ВІДЗНАЧЕНО 10-ту РІЧНИЦЮ ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Ню Йорк. (Ол. С.) — Після довгої підготовки заходом Комітету Тижня Поневолених Націй під голувуванням судді Метю Дж. Троя, його заступника д-р Ів. Дочефа, секретаря інж. Михайла Шпонтака, директора зв'язків Білла Ларкіна в неділю 13-го липня 1969 р. тут імпозантним походом та величавою манiфестацією включно із спаленням совєтського червоного прапора, відзначено вже 10-ий з черги. Тиждень Поневолених Націй. На площі Пляза при 59-ій вул. та 5-ій евню в 10 год. вранці зібралися понад 600 представників американських католицьких ветеранів, з їх командантом пол. Ґоффом, з Квінсу та прапорами, за яким слідували голова комітету суддя М. Трой з його почотом та ряд національних груп, частинно в національних строях та американськими й їх національними прапорами та написами представники таких національностей: болгари, білорусини, азербейжанці, козаки, естонці, мадяри, румуни, хорвати, словаки, ірляндці, кубинці, американці за вільний Тібет, українці, закавказці - ідел - Урал, німці, корейці, в'тнамці та інші Під охороною поліції, яка замикала рух на перехрестях, похід поважно бушив у взірцевому порядку П'ятою евню й після кількогодинного маршу дійшов на місце призначене для Манiфестації в Центральнім Парку - арени Бен Шел. Українську групу, яка була одною з найчисленіших, провадив сумівський діяч з Пасейку п. Петрик, за ним йшли колони сумівок й сумівців в однострюях з їх прапорами, а за

(Закінчення на стор. 4-ій)

Каліфорнія відзначає Тиждень Поневолених Націй

Лос Анджелес. — В. Сіяк і М. Новак телеграмою до „Свободи" інформують: Губернатор Каліфорнії Роналд Ріґен і посадник міста Лос Анджелес Сем Йорті офіціяльно проголосили Тиждень Поневолених Націй в стейті і місті. В п'ятницю, 11 липня, відбулася дуже успішна пресова конференція. В неділю, 13-го липня, відбулася велика манiфестація в залі Американського Леґіону в Голливуді. На неділю, 27-го липня, на год. 2-гу по полудні заплянований похід представників поневолених націй булевардом Вілшір до парку МекАртура, де відбудеться чергова манiфестація. Очікується участи багатьох тисяч осіб в національних одягах та з прапорами поневолених націй.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ЧИКАҐО ВІДЗНАЧИТЬ 10-Й ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Чикаґо, Ілл. — Заходами УГромадського Комітету, в рямцях Тижня Поневолених Націй, відбудеться в суботу 19 липня, в центрі міста антикомуністична манiфестація: збірка з прапорами й транспарентами о 11-ій годині ранку при вулицях Велс і Векер Драйв, потім Манiфестаційний Похід по вулиці Стейт, а о 1:30 по полудні учасники зійдуться в готелі „Конрад Гілтон" на обід і збори. Губернатор стейту Іллиной і посадник міста Чикаґо вже видали відповідні до Ювілейного Тижня Поневолених Націй проклямації, домагаючись свободи поневоленим народам.

ЕКУМЕНІЧНА ПОДОРОЖ

Чикаґо. (ІС). — В понеділок 7 липня ц. р. о. шамб. Ярослав Свищук, голова Екуменічного Центру ім. св. Атанасія Великого в Чикаґо, з доручення Преосвященного Владики Кир Ярослава Ґабра, Єпископа Дієцезії св. Отця Николая, разом з о. Леонардом Корчинським, парохом церкви Успення Пречистої Діви Марії в Ст. Луїс, виїхав у 3-тижневу подорож до Европи, з метою нав'язання контакту з представниками різних східніх обрядів католицьких і православних Церков. Під час своєї подорожі вони відвідають такі міста, як: Рим, Атени, Бейрут, Дамаск, Баґдад, Вавилон, Єрусалим, Гайфу та Назарет.

ВШАНУЮТЬ 40-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ Й ДІЯЛЬНОСТИ ОУН

Ню Йорк. — У неділю 27 липня на Оселі СУМА біля Елленвіл, Н. Й., заходами Організації Укр. Визвольного Фронту, відбудеться Манiфестація на відзначення 40-ліття діяльности Організації Українських Націоналістів, ОУН. Після Богослуження вранці, на 2-гу год. призначена манiфестаційна частина з піднесенням прапорів, апелем і промовою д-ра Миколи Климишина. У мистецькій частині виступлять: Дівочий хор „Діброва" і духова оркестра СУМ „Батурин" з Торонта під дириґуванням мґр. Василя Кардаша, Хор Осередку СУМА у Ню Йорку під мист. керівництвом інж. Романа Степаняка, рецитуватиме відомий актор Євген Курило.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Подорож на Місяць

В середу 16 липня 1969 сотні мільйонів людей доброї віри і волі не тільки в Америці, але по всьому світу будуть молитися за щасливу дорогу і щасливий поворот трьох американських астронавтів, два з яких мають першими ступити на поверхню Місяця. Ні одна місія відкривників в історії людства не була так ґрунтовно підготована, як оця відкривна подорож залоги „Аполло 11": підготова до тієї подорожі тривала 8 років, коштувала 24 більйони долярів і затруднювала кругло пів мільйона осіб. Проте, це так само „подорож у невідоме", на віддаль 240.000 миль від Землі, як такими подорожами з безмежними ризиками для життя та непередбаченими чинниками були подорожі всіх великих відкривників за минулих 500 років. Чи це були хоробрі подорожники, дослідники чорного континенту Дейвід Лівінґстон і Генрі Мортон Стенлі у 19-му сторіччі, чи очайдушні моряки Христоф Колюмб, який хотів заїхати до Індії пливучи на захід Атлантійським океаном, чи Фердинанд Меґеллан, який знайшов несподівано для себе дорогу до Індії, опливши довкола Африку, всі вони належали до тієї самої категорії і всі вони були захоплені тією самою ідеєю — шуканням нового, невідомого.

І тому імена Ніла Армстронґа, Едвіна Алдріна й Майкела Коллінса будуть вписані в історію людства поруч із іменами інших великих піонерів, які ставили наріжні стовпи на безконечному шляху поступу й розвитку. Коли знайшлись уже деякі американські скептики, які піддали в сумнів, чи варта було, мовляв, видаткувати 24 більйони долярів на таку „непрактичну" справу, як подорож на Місяць, то це цілком недоречний підхід. Пригадаймо тільки, що з такими самими сумнівами противники Колюмба супроводили всі чотири його виправи і що він мусів гірко боротися проти ворожих йому інтриг та наклепів. Хто нині піддає під сумнів доцільність таких „непрактичних" експедицій, як здобування недосяжних, вічним снігом покритих шпилів Альп, Кавказу й Гімаляїв?! Хто нині думає про грошові витрати й людські жертви, понесені у виявлюванні тайн морських глибин?! На якому низькому рівні стояло б нині людство, коли б у своїх діях керувалося завжди тільки практичними потребами.

Всі ці подорожі, виправи й експедиції служили й далі служитимуть виключно цілому людству, мавши за найперше, найглибше джерело — природний гін людини поширювати існуючі обрії й творити щось нове й благородне. Американські астронавти повезли з собою плякету, яку — у випадку успішного завершення подорожі — мають залишити на Місяці: „Тут люди із земної плянети першими ступили стопою на Місяць в липні Року Божого 1969. Ми прийшли в мирі для всього людства". Немає в цьому написі слова про Америку, нема там згадки про велетенські зусилля, покладені для того, щоб „ступити ногою" на Місяць. Це віддзеркалення засадничого підходу американців, та взагалі вільних людей західньої культури до всіх нових великих винаходів: це діло не одної нації, не одної держави, а всього людства. Тому Америка не робила ніколи ніяких тайн із своїх космічних дослідів, тому на відлет „Аполло 11" запрошено всіх членів Конґресу, ввесь чужинецький дипломатичний корпус і коло 2.000 журналістів. Запрошено й совєтського амбасадора Анатолія Добриніна, але він — відмовився, щоб Москва не мала морального зобов'язання просити й американських свідків на будь-яку совєтську космічну експедицію...

Засекреченість космічних дослідів у Совєтському Союзі дійшла до абсурду й показалась у препоганому світлі несподіваним висланням 13-го липня ц. р., на 4 дні перед вистартуванням „Аполло 11" — совєтського космічного корабля „Луни 15" з ціллю осісти на Місяці й схопити відтіль трохи каміння. Етика кремлівських володарів виявилась у повному світлі, коли вони гостювали впродовж 9-ти днів американського астронавта Франка Бормана, але не вважали за обов'язок примітивної куртуазії поінформувати його, що ось приготовляється випущення „Луни 15". Кремлівським правителям не залежить на поступі вселюдської культури, їм байдуже людство, як і не має жадної вартости людина в їхній імперії. Вони мають на увазі тільки першість москалів і партійно - державну пропаґанду. Микола Підгорний передав Борманом президентові Ніксонові бажання успіху для лету „Аполло 11". Це була східна заява, продиктована потребою „співіснування" з Америкою з уваги на гострий конфлікт з Китаєм, — а не бажанням добра американським астронавтам, які є висланцями всього культурного людства і яких тому супроводитимуть найкращі побажання культурного людства, з якого совєтські володарі себе виключили.

Степан Женецький

КИТАЙ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ВІЙНИ З СССР

Західні знавці совєтсько-китайських відносин уважають, що війна між двома комуністичними кольосами, Совєтським Союзом і червоним Китаєм, неминуча, та що китайці вже почали до тієї війни приготовлятися.

З Китаю через Гонґ Конґ повідомляють, що китайські комуністичні провідники вже почали психологічно настроювати свої маси проти москалів, щоб таким чином приготовити відповідно китайців до війни з СССР. Нещодавно в Китаю випродукували гостро протимосковський фільм п. з. „Звірства нових московських царів над китайцями", який тепер масово висвітлюється по всіх китайських містах, містечках і селах. Дія фільму відбувається на воді, десь на китайсько - совєтській границі. На китайських риболовів, що ловлять спокійно рибу у китайських водах, нагло напали зненацька, без попередження, совєтські патрульні човни. Китайські риболови намагаються за всяку ціну стягнути з води і забрати до човнів свої закинені сіті, але совєтські граничники друть їх гаками, при тому поливають сильними струями води з гумових кишок, приміщених на своїх човнах, китайських риболовів, щоб їх повалити у воду і потопити. Китайські риболови бороняться і перерізують совєтські гумові кишки та без втрат відпливають до китайського берега. Фільм кінчиться сценою, у якій китайські прикордонні протилетунські гармати зводять свої дула вгору, готові відогнати совєтські літаки, що напевно прилетять, щоб покарати китайських мирних риболовів...

Західні пресові кореспонденти пишуть, що на цьому фільмі китайські глядачі гаряче оплескують спротив китайських рибалок, коли вони перерізують гумові кишки совєтських човнів, та з великою ненавистю свистять на появу совєтських граничників.

Цей фільм натякає на недавні збройні сутички, що мали місце на китайсько-совєтському довгому кордоні, між остр. Даманським на ріці Уссурі аж до Джунгарського просмику в Західньому Сінкіянґу. Тим фільмом, як і всякими іншими способами, Пейпінґ постійно пригадує китайському народові потребу поготівля проти совєтської атаки.

Як далеко китайські проводирі підготовляють китайський народ до війни з Москвою, може посвідчити факт, що — як подають західні часописи — нещодавно Пейпінґ перестеріг один провінційний китайський революційний комітет, що третя світова війна може початися цієї осени загальною інвазією совєтських військ на Китай.

Західні кореспонденти пишуть, що китайці вже почали гарячково приготовлятися до війни з СССР: китайські власті стали нагромаджувати харчі, роблять металеві запаси та збирають інші стратегічні матеріяли. Щоб не допустити до знищення совєтським летунством китайської індустрії, Пейпінґ наказав переносити фабрики з міст на провінцію. Залізничні лінії, головним чином ті, що провадять до важливої зі стратегічного погляду провінції Сінкіянґу — побільшують та поправляють. Здовж довжелезної, на 4.500 миль китайсько - совєтської границі, сотки тисяч пробойового китайського війська, вивінованого зброєю, поставлені в стан поготівля.

На думку більшости знавців Китаю, Пейпінґ, щоб не провокувати Москви і не спричинити заскоро війни, до якої він ще не цілком приготований, не буде більше висилати своїх військ на китайсько - совєтські кордони. Одначе, тим часом китайська армія зосереджує свої будівельні і конструкційні корпуси у Внутрішній Монголії та у провінції Гейлюнґкіянґ, вздовж свого північного кордону, що розділює Китай від Зовнішньої Монголії. Мабуть ще більш багатозначним є факт, що військову округу Внутрішньої Монголії останньо підпорядковано команді Пейпінґської військової округи, а це означає, що військову округу Внутрішньої Монголії зроблено частиною першої лінії оборони китайської столиці.

З тієї підготови Пейпінґу до війни з СССР, найбільше користає китайська армія, бо її гарячково стали озброювати найновішою конвенціональною зброєю. Західні знавці припускають, що Пейпінґ тому став нагло дозброювати свою армію модерною зброєю, бо правдоподібно китайці не могли успішно протиставитись краще узброєним совєтським військам під час сутички на ріці Уссурі. Тепер на Заході вважається вже за певний факт, що перша сутичка на Даманському острові на початку березня була призначена китайцями на те, щоб випробувати москалів, чи вони готові боронити свої границі. Друга сутичка вже мала інше значення. Після першої сутички москалі вже вспіли притягнути туди свіжі військові частини і гармати. Коли китайці другий раз заатакували через ріку Уссурі, совєти знову відступили, як і за першим разом. А коли китайці і другим разом погналися за відступаючими совєтами, совєтська артилерія відкрила вогонь. Поклавши перехресний вогонь, совєти захопили ним атакуючих китайців на острові Даманському. Там мали загинути сотки китайських вояків. Тому тепер китайці спішно дозброюють граничні війська, вивіновують їх артилерією та найновішою зброєю, щоб дорівняти зброєнню совєтських військ.

Донедавна китайські комуністичні провідники не думали, що їм прийдеться воювати з „великим комуністичним братом" СССР, і до того часу не приготовлялися до війни. Тому китайська армія не є найкраще узброєною та не розпоряджає н а й новішою конвенціональною зброєю.

Але від часу совєтської інвазії на Чехо - Словаччину минулого року Пейпінґ став побоюватися, що СССР, щоб позбутися грізного суперника, може заатакувати споруди китайської атомової зброї в Лоп Нор, що знаходяться в пустині сусідньої з Совєтським Союзом провінції Сінкіянґ, або навіть захоче окупувати деякі китайські терени, що находяться при оспорюваних кордонах.

Пейпінґ здає собі справу з того, що СССР є сильним противником та що воювати з ним не буде легкою справою. Вве ж, бувши певним, що до війни з Москвою таки дійде, китайські комуністичні проводирі стали всебічно до неї приготовлятися.

Володимир Мацьків

КНИЖКА ТА ЇЇ РОЛЯ У ВИХОВАННІ

В сучасному світі найбільшу ролю в житті окремих людей, як в житті народів, відіграють два чинники: хліб і книжка. Коли хліб конечний для фізичного існування, то в духовому розвитку людської одиниці, як і в розвитку людських збірнот, конечна є книжка.

Книжки — це не тільки розвага та культурний відпочинок, але саме вони містять у собі ввесь досвід і все знання, що їх здобуло людство від початку свого існування.

Коли подивляємо сучасний розвиток техніки та інших здобутків науки, то ми повинні пам'ятати, що початок цьому дав старовинний Пітагор і тисячі інших дослідників, що залишили нам своє знання в книжках.

Не меншу ролю відіграє книжка в моральному житті людей. Людина, що виростає без впливу доброї книжки, подібна своїми діями радше до нерозумних тварин, ніж до „образу і подобія Божого".

Починаючи від 3-4-го року життя, кінчаючи смертним ложем людини, книжка є, була і буде її найкращим приятелем і дорадником, який завжди готов стати в пригоді.

Книжка відіграє величезну ролю у вихованні молодого покоління. Є вона неоціненним помічником кожного виховника, кожного батька-матері, кожного вчителя та провідника. Ми це досконало бачимо у других культурних народів, серед яких рікрічно появляється велика кількість дитячих та молодечих книжок. Всі культурні народи, які хочуть залишитись собою, а не стати знаряддям в руках сторонніх сил, намагаються виховувати своїх дітей на свідомих та активних членів спільноти. І тому не диво, що дитяча книжка у цих народів тішиться належною оцінкою і належним зацікавленням.

Розрізняємо два роди дитячої книжки: шкільні підручники і позашкільна лектура. Коли на вибір шкільних підручників батьки звичайно не мають впливу, бо їх призначає шкільна влада, то вибір усіх інших книжок вповні залежить від батьків. Батьки, будучи першими виховниками своїх дітей, які відповідатимуть перед Богом за своє поступування, які мають також числитися з рацією свого народу, — повинні вжити якнайкращих засобів, щоб їхні діти виросли на повноцінних членів свого народу та своєї Церкви. Непрощенним гріхом повинно бути запропащення кожної нашої дитини так під релігійним, як і під національним оглядом.

Живучи серед інших народів, під величезним чужонаціональним тиском бачимо часто, як наші діти, не маючи належного досвіду, знання, а часто й батьківської допомоги, сприймають усе те, що дає їм їх оточення, за добру монету, і стараються всім уподібнитися до цього оточення. Вислід такого виховання дуже далекий до правильного.

Тому ми все повинні користати з допомоги доброї дитячої рідної книжки, що відповідно добрана до віку і розвитку нашої дитини, покаже їй інший світ та інших людей. Добра рідна книжка дасть нашій дитині не тільки культурну розвагу, але й впровадить її в рідне духове середовище, запізнає з нашими проблемами, нашою культурою та нашою минувшиною. Покаже їй рідну землю, за яку клали голови її діди, покаже їй предків, що присвятили максимум своїх сил для рідних справ, а то й віддали життя за свій нарід. Книжка дасть змогу нашій дитині краще запізнатись з рідною мовою, пізнати всі її тонкощі та красу, причиниться до нав'язання духових зв'язків з рідним народом, рідною землею.

Світовий Конґрес Вільних Українців це була не тільки гарно зорганізована маніфестація, це — дороговказ нашому поступованню та провідник нашого життя та наших чинів. Він поклав на всіх нас великий обов'язок прикласти всіх сил, щоб усі наші діти були якнайкраще виховані, щоб знали і вживали рідну мову, щоб розуміли, хто ми і яка наша мета.

Розуміючи важливість дитячої книжки у вихованні нашого молодого покоління, у нас вже другий рік влаштовується „Двомісячник Дитячої Книжки", ціль якого довести до відома всіх наших батьків значення рідної книжки у вихованні дітей і подбати, щоб усі наші батьки користали все і всюди з допомоги цієї рідної книжки.

Хай, отже, не буде ні одної української родини, де не було б наших українських дитячих книжок, з яких не користали б і яких не читали б усі наші діти, вся наша молодь. Від цього залежить наша майбутність: або станемо гідними наслідниками наших батьків, або загинемо, як бур'ян серед чужого поля.

СОЮЗОВЦІ! ВСІ БЕЗ ВИНЯТКУ ЗУСТРІЧАЙМОСЯ З ЧЛЕНАМИ ЕКЗЕКУТИВИ УНСоюзу НА ОКРУЖНИХ ЗБОРАХ. НЕХАЙ НА НИХ НЕ ЗАБРАКНЕ НІКОГО З ВАС!

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

Про „немудру місію Рокефеллера"

Читаючи „Свободу" з 5-го червня, я дійшла по черзі до статті „Невдала місія Н. Рокефеллера", і тут здалося мені, що тримаю в руках совєтську „Правду".

Говорячи правдиво по-українськи, мені було соромно за цю статтю. Більш як десять років тому тодішній віце - президент Ричард Ніксон, який був в Південній Америці з місією нагадати, що ми ж таки Америка одна, хоч Венесуеля і Перу — Південна, а він представляв Північну, однак навіть тоді були там противні демонстрації. Тепер же, по десяти роках, коли маємо сусідом комуністичну Кубу, місія Н. Рокефеллера була багато труднішою. Вибір його як Президентового п о с ланця був дійсно не цілком вдалий. Поперше, всі темношкірі люди не люблять білошкірих з блакитними очима, яким є Н. Рокефеллер. Подруге, тепер часи у всьому світі бурхливі, а проти такого мільйонера, ясна річ, що люмпанів більше.

Але найбільша подібність із совєтською „Правдою" в кінці статті. Американець, якого б національного походження він не був, не може писати, що ЗСА мають великі труднощі в співпраці не тільки з Західньою Европою. Р. Ніксон мав великий успіх в Західній Европі щодо всесторонньої співпраці і взагалі ЗСА мають абсолютно окрізь ліпшу співпрацю з країнами, ніж Совєтський Союз навіть зі своїми однодумними країнами. Тому нам, українцям, не вільно виносити сміття з хати навіть тоді, коли б там трохи й правди було, бо ця стаття — водичка на совєтські млин, а головне тому, що дуже малоправдива.

Наталія Д. Прімак
Монтреаль, Канада

„Каравана" і „караван"

Рецензуючи виступ квартету „Каравана" („Свобода" з 3 липня 1969) п. Леонід Полтава на самому початку написав: „В українській мові прийнялося перське слово „караван". Слова „каравана" ще яких п'ять років тому не існувало. За ці роки воно набуло право громадянства серед українців Америки і Канади".

З таким твердженням шановного автора погодитися не можна. Обидва слова „караван" і „каравана", що мають різнорідне значення, — вже здавен - давна прийнялося в нашій мові.

В правописному словнику Г. Голоскевича, який і дотепер є найбільш авторитетним довідником, поміщені слова: караван, -ну; -вани, -ів (ч. р.) та каравана, -ни; -вани, -ван (ж. р.) Цей словник до 1930 р. був виданий в Україні сім разів, восьме видання появилося в Ню Йорку, рекомендоване до вжитку секцією мовознавства УВАН.

Також і в словнику чужомовних слів з 1932 р. (склали: І. Бойків, О. Ізюмов, Г. Калишевський, М. Трохименко, — перевиданий в Ню Йорку 1954 р.) — подані обидва терміни: караван і каравана.

Не кажучи вже про істотність та доцільність такої назви цього симпатичного ансамблю, — добре, що назвав себе „караваною, а не „караваном". Слово „караван" викликає в багатьох не дуже приємну асоціяцію. По містах Західньої України (також і Польщі) похоронні заклади з відповідно уніформованою обслугою, — мали спеціяльні похоронні карети. Така карета називалася караваном, а тих, що обслуговали похоронну процесію називано караванярами.

З. Стефанів
Нюарк, Н. Дж.

Ліну Костенко „викреслюють" із літературного процесу в Україні

Київ. — Повторюючи давню гітлерівську практику, коли знавці й рецензенти „третього райху" викреслювали Гейне чи Томаса Мана з історії німецької літератури, „Літературна Україна" викреслила прізвище найздібнішої української поетки-шестидесятниці Ліни Костенко з довгого переліку прізвищ поетів середнього і „комсомольського" віку. У числі з 27 червня, в статті „Післанці комсомолу", партійний наглядача над літературною молоддю Л. Дмитерко, після вихвалянь Д. Павличка, І. Драча, О. Гончара за роман „Пропороносці" та ін, виявив занепокоєння фактом, що останніми роками письменницькі організації в Україні мають дуже малий приплив молоді: „Якщо наш звитяжний комсомол справді-таки вічно юний ,бо джерела його поповнення невичерпні, то вікові показники письменницьких організацій нас задовольнити не можуть.

Чи означає це, що початківців стає в літературі все менше? Навпаки! Їх кількість невпинно зростає. Але, як відомо, не всяка кількість переходить у потрібну, позитивну якість. Це явище добре пояснив Сергій Наровчатов („Правда" за 23 червня ц. р.)". „Літературна Україна" домагається від молодих письменників, поетів, драматургів, щоб вони писали на зразок Усенка: „Слава крилам соколиним, слава партії орлам"... Традиційний вислужник Л. Дмитерко, якого й на старі роки „величають" комсомольським поетом, викреслив із своїх довгих списків Василя Симоненка, Ліну Костенко, Івана Дзюбу та багатьох інших на догоду окупаційному режиму. Одночасно, він виявляє турботу явищем повного омертвіння літературного процесу в Україні та і в цілому СССР: „Сучасна література радує багатьма своїми досягненнями. Але й висуває вона ряд серйозних і актуальних проблем. Навряд чи кого може, наприклад, з а д овольнити надто приглушений громадянський пафос сьогоденної поезії, значні труднощі новелістки, мізерна питома вага сучасної теми у великій прозі, фахова слабкість драматургії. Для цього, очевидно, є певні причини. Їх давно слід обговорити у формі дискусій, ділового й плідного обміну думками — на секціях, комісіях".

ПІДСУМКИ І ВИСНОВКИ КОНҐРЕСУ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА

(2)

4. Є бажаним, щоб багато малих організацій зникли і щоб кількість наших організацій зменшилася. Є бажаним, щоб цілями організацій було виховання українців в українському дусі, щоб втримувати українців при українській спільноті і щоб вони співпрацювали між собою для добра українського народу.

5. Стверджується, що неможливим є створити одну організацію, яка охопила б всіх українців, бо кожна людина має право на свободу думки і віри. Все ж таки треба підкреслити, що через теперішні умовини, в яких знаходиться наш народ, безпосередньо потрібним є, щоб всі українці, особливо на еміґрації, стояли солідарно, плече-в-плече, в обороні нашої справи. Тому, що ми не маємо своєї вільної держави, ми не можемо дозволити собі на шкідливі незгоди. Отже, ще раз підкреслюється, що наші різноманітні політичні організації і разом з ними афільйовані молодечі і студентські товариства мусять співпрацювати між собою. У цій справі студенти мусять стати авангардом.

6. Тому, що Церква і релігія відіграють важливу ролю в українській громаді, вони спричинюються до виникнення проблем, які в свою чергу приводять до непорозуміння і роздорів в нашій громаді. Змінити цю ситуацію дуже важко, але заходи мусять бути зроблені, щоб довести до дружности і співпраці між нашими Церквами. Нашим висновком є, що коли б українці думали в термінах українізму, а не термінах чужих „ізмів", тоді церковна і релігійна проблема не була б такою болючою. Проблема лежить в тому, в нас українізм що стоїть на другорядному становищі vis a vis других „ізмів". Українські Церкви мусять затримати свій український характер, який скристалізувався впродовж віків ,і мусять відігравати особливу національну ролю у нашій спільноті...

7. Стверджується, що без огляду на те, з якої частини України походять наші люди, вони всі є українцями, і не сміє бути жадних упереджень між ними зогляду на їхнє територіяльне походження. Підкреслюється потреба плекання загальної поваги і любови українця до українця, бо лише в такій єдності ми виживемо як нація.

8. Обговоривши справу українського Патріяхату, висловлюємо вимогу, щоб наші ієрархи приспішили заходи для створення Патріярхату. Тому, що ця справа тепер є особливо актуальною, українське студентство висловлює свою підтримку цьому великому ділу. Ідеться про створення не тільки Українського Католицького Патріярхату, але й Патріярхату Української Православної Церкви.

9. Конґрес ЦЕСУС має вислати студентську делеґацію до Ватикану, до Їх Блаженства Верховного Архиєпископа Кардинала Сліпого, щоб порушити цю справу і передати висловлені тут бажання.

IV

1. Українські наукові установи повинні виготовити бібліографічні списки своїх видань на теми історії Східньої Европи, особливо української історії українською та іншими мовами.

2. При ЦЕСУС-і створити Комісію Української Документації, яка мала б звернутися з цією справою до установ, що публікують ці праці.

3. Ця комісія має перевести к л я с и ф і к а цію цих праць.

4. Студенти повинні на місцях вимагати від своїх професорів, щоб вони поповнювали бібліотеки українознавчими джерелами.

5. Заохочуємо українських студентів узгляднювати у своїх наукових працях та дисертаціях українські теми.

V

1. Загальногромадські організації повинні бути політично невтральними супроти політичних партій даної країни, але в той самий час повинні заохочувати членство до участи в політичному житті.

2. Закликаємо Студентські Союзи виробляти програми, які є можливі до здійснення.

3. Конференції та конґреси повинні видавати підсумки своєї роботи і займатися конкретними діями.

4. Студентські організації повинні заступати інтереси своїх членів і віддзеркалювати їхню думку. Студентські союзи повинні прослідкувати дійсну опінію своїх членів.

5. Студентські союзи повинні включати в свою діяльність друзів, які вже не володіють українською мовою, і створювати можливості вивчання української мови.

6. Вимагаємо об'єктивности в оцінці висловленої думки.

7. Студенти повинні інтенсивно дописувати до нашої преси і поширювати свої думки. Централі є відповідальні за розповсюдження матеріялів, а ЦЕСУС повинен видати серію публікацій, пов'язаних із студентською проблематикою.

8. Домагаємося фінансової підтримки від усіх громадських, професійних та фінансових установ, без передумов.

9. Студентські організації повинні посилити контакти із школярями та спрямовувати їх на вищі студії.

10. ЦЕСУС повинен прослідкувати обмін студентів між усіми країнами, нав'язуючи контакти із установами, які займаються цими справами.

11. ЦЕСУС повинен подавати інформації про українські студентські осідки, спеціяльно для подорожуючих студентів.

12. Вимагаємо представників студентства в усіх шкільних радах. Побажаним є, щоб учні мали голос при виробluванні програм у школах.

13. Закликаємо ЦЕСУС та всі центри започаткувати високошкільні літні курси в усіх країнах осідку українських студентів.

14. Було б корисним заохочувати студентів до індивідуальних подорожей в Україну та в інші східньоевропейські країни.

VI

В рямцях Конґресу працювали такі комісії: Комісія „Ми й Україна", Комісія „Української ідентичности", Комісія „Єдности", Комісія „Популяризація української науки" і Комісія „Ефективности у к р аїнських студентських організацій".

(Кінець:)

ПАЛОМНИЦТВО ДО РИМУ

Не, Я, не Ти, не Вони але Ми, вірні діти нашої Церкви й українського народу вибираємося під проводом наших Високопреосв. Владик до вічного міста Риму, щоб там в днях 27 і 28 вересня ц. р. бути учасниками посвячення новозбудованого собору Божої Премудрости — св. Софії.

Їдемо як одна, ніким - нічим нерозчленована Христова Українська Родина, щоб в осідку видимого голови Христової Церкви, Папи Павла Шостого, привітати нашого Українського Новозавітнього Мойсея, що його Боже Провидіння для нас зберегло і поблагословило його ж історичні пляни. Ми будемо вибранцями наших громад, що будуть говорити з Їх Блаженством, кардиналом Кир Йосифом, нашим Верховним Архиєпископом, творцем побудови Українського Католицького Університету в Римі і там же собору Божої Премудрости — св. Софії.

Ті, що поїдуть до Риму, будуть свідками, як в суботу 27-го вересня Верховний Архиєпископ, Їх Блаженство Кир Йосиф, буде служити св. ЛЛітургію в сослуженні всіх наших Владик. А після Служби Божої заспіваємо „Боже, вислухай благання".

В неділю 28-го вересня о год. 11-ій Їх Блаженство в імені нас усіх привітає Святішого Отця в нашому українському католицькому соборі. Після привітання промовить до українського народу Святіший Отець. Ми будемо нашу віру репрезентувати під проводом нашого Верховного Архиєпископа, віримо вже скоро українського Патріярха Кир Йосифа.

Того ж дня о год. 5-ій по пол. буде великий концерт при участі хорів, бандуристів, танц. груп, солістів.

⁂

З дієцезії Стемфорд організуємо виїзд з Ню Йорку в четвер, 25-го вересня вечером, щоб на час прибути, розміститися, відпочати. В п'ятницю по полудні буде вільний час, щоб належно приготовитися до участи в торжествах тих двох пам'ятних днів. Повертатися додому зможемо в трьох групах-турах.

Перша, назвім її „професійна", відлетить в неділю по концерті. Друга, назвім її „римська", виїде в п'ятницю 3-го жовтня вечером. Третя, назвім її „люрдська" — в неділю 5-го жовтня по Службі Божій в соборі св. Софії.

Питають вірні листами й телефоном: яка програма, які кошти?

Програма: в суботу і неділю участь у паломництві і тільки в паломництві.

„Римська" група буде оглядати чотири дні Рим: базиліку св. Петра, всі українські монастирі, установи, семінарії, школи, а далі — катакомби, церкви, колісей і т. п. Учасники другої і третьої групи зможуть поїхати до Флоренції, щоб помолитися на гробах наших дорогих пок. дивізійників, що їх тіла перенести з Червії біля Ріміні до Флоренції. Оглядання Флоренції.

„Люрдську" групу, як назва каже, будуть становити ті, що поїдуть літаком до Люрду. Побут в Люрді один день.

Кошти: За переїзд літаком в обі сторони дол. 255.00.

В Римі кожний з нас буде жити, як йому фінанси дозволять. Ми не є туристична група, що мусить триматися стало разом: спати, їсти, їздити, оглядати те, що покажуть. Ми будемо приміщені в гуртожитках, пансіонах, готелях. Ціни від дол. 2.00 в гуртожитку до дол. 10.00 в готелі. Снідання в місцях нічлігу. Обіди й вечері — де застане нас час. Про приміщення подбаємо.

Є певні приписи, вимагані федеральним урядом, яких мусимо триматися.

В нашій дієцезії паломництво під протекторатом нашого Владики - Ординарія Кир Йосифа Шмондюка, організують спільно Апостольство Молитви і Т-во за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви. Значить, треба мати посвідку від о. пароха, що Ви є членом Апостольства Молитви, або посвідку - виказку, що Ви є членом Т-ва за Патріярхальний Устрій УКЦеркви.

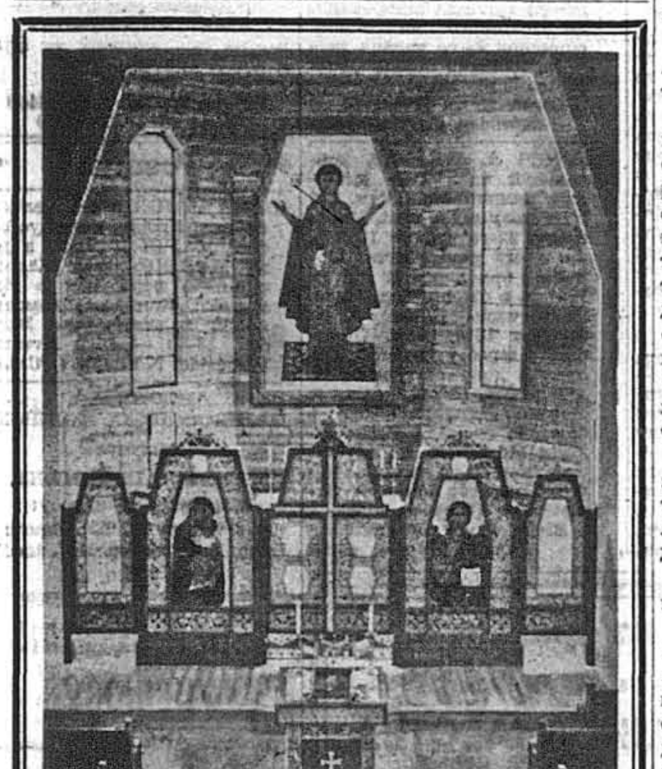
Голосити свою участь в паломництві у своїх Впр. і Вcч. Отців Парохів, або писати на адреси:

Rev. Bohdan SMYK,
1104 State Street
UTICA, N.Y. 13502

Jaroslaw PASTUSHENKO
c/o ARKA Co.
48 East 7-th Street
NEW YORK, N.Y. 10003

Кожний учасник паломництва мусить мати пашпорт і посвідку щеплення проти віспи. Не-громадяни Америки мусять дістати наперед італійську візу і т. зв. „рі ентрі перміт". Це триває довше, тому зголошуйтеся вже. Час зголошень для всіх до 10 серпня. Мусимо знати скільки контрактувати літаків і на скільки осіб замовити приміщень в Римі. Просимо не зволікати й просимо зголоситися вже нині. Тим, що зголосяться, вишлемо докладніші, подрібніші інформації і форму зголошення.

о. Богдан Смик
Провідник паломництва дієцезії Стемфорд

Велика забава української молоді з презентацією градуантів 1969 р.

Градуанти середніх шкіл Ню Йорку. У першому ряді (зліва): пані Ярослава Тембіцька — Виховна референтка Окружної Ради СУА, пані Лідія Котлярчук — культ. - освіт. референтка Окружної Ради. Градуанти Лада Сочинська, Леся Костек, Зірка Скафарек, Оксана Бачинська, Наталка Цьолко, пані Оксана Рак — голова Окружної Ради СУА, Оля Грицай, Аніта Островська, Христя Зимна, Зірка Рудницька, пані Леся Кірщак — друга вих. реф. Окр. Ради. Другий ряд (зліва): Оля Грицак, Михайло Гаврилюк, Марійка Костів, Ігор Сидоряк, Анна Ортинська, Аскольд Лозинський, Рома Коваль, Богдан Жук, Таля Даниш, Іван Принада, Оля Гіриак, Михайло Дребич і Юрко Івасиків. Третій ряд (зліва): Ігор Палюх, Галя Бадяк, Йосиф Гурин, Анна Лавро, Орест Качун, Ірена Яків, Орест Мороз, Оля Танасійчук, Юрій Вальчук, Уляна Близняк, Орест Дудинський, Андрій Стефанюк, Леся Білик і Юліян Ухимів.

У суботу 7-го червня відбулась зустріч Градуантів-випускників, влаштована Окружного Радою СУА у співпраці з Студентською Громадою і з помоччю батьків Градуантів. В зустрічі взяли участь 53 градуанти з коледжів і гайскулів, яких представили п-і Ярослава Трембіцька і Леся Кіршак, голова О. Р. п-і Оксана Рак привітала присутніх. Дальший провід передала представникові Студ. Громади, Олегові Ільницькому, який гарною українською мовою представив представників обох церков і організацій. Привіти — побажання склали від кат. церкви св. Юра, д-р о. Володимир Ковалик, від православної катедри св. Володимира мґр. о. Володимир Данилів, від УНС вітав Градуантів гол. предсідник Йосип Лисогір, від пласту мґр. Дмитро Косович, від батьків д-р Ротислав Сочинський. Привіти від інших організацій були письмові. Були також привіти й побажання від самих студентів для своїх колег: від голови Студ. Громади Юрія Савицького і слово від самих Градуантів — Ігоря Сидоряка.

У мистецькій програмі виступали: Наталя Даниш, піяно (соната Бетовена), Аскольд Лозинський — рецитація „Орла" Володимира Самійленка. Уляна Близнак рецитувала Симоненка„ Гей, нові Колюмби", Євген Котлярчук відспівав три сольо пісні, між іншими: „Із сліз твоїх" Січинського, при акомпаніяменті своєї матері п-і Лідії Котлярчук, яка є душею Зустріч Градуантів.

Після „Гавдеамус Ігітус", Голова УНС Йосип Лисогір роздав Градуантам англомовну книжку видання УНС „Україна під Совєтам", К. Маннінґа. УНС кожного року обдаровує Градуантів книжками різних авторів про Україну англійською мовою, за що ОР СУА в Ню Йорку є вдячна УНС.

Градуанти з коледжів: Данилишин Люба, Данилишин Надія, Принада Христина, Анізія Савицька, Ільона Сочинська, І. Волосянський Є. Котлярчук; градуанти з гайскулів: Бачинська Оксана, Білик Леся, Близнак Уляна, Весоловська Марія, Гірняк Оля, Грицай Оля, Грицак Оля, Даниш Наталя, Зимна Христина, Коваль Рома, Костек Леся, Костів Марія, Лавро Анна, Островська Аніта, Рудницька Зоряна, Скафарик Зоряна, Сочинська Лада, Тамасійчук Оля, Цьолко Наталя, Яків Ірина, Крумишин Люба, Ю. Вальчук, О. Гурин, М. Дребич, О. Дудинський. А. Лозинський, О. Качунь, І. Палюх, І. Принада, А. Ремер, І. Сидоряк, А. Стефанюк, Ю. Юхимів, С. Фтомин, Ю. Белендюк, Ю. Івасиків, М. Гаврилюк, О. Мороз, Б. Жук, Марчак, О. Баранський.

Після формальної частини зустрічі слідувала забава з танцями при звуках оркестри „Темпо" під дир. Іренея Коваля. Добірний буфет був під зарядом п-і Катрусі Папуги, якій допомагали ін. пані. До покриття коштів буфету причинились також родичі Градуантів, за що О. Р. їм сердечно дякує.

Пані з виховної Референтури: Ярослава Трембіцька, Леся Кіршак і Ніна Січинська, при помочі інших пань, у тому й голови ОР п-і Оксани Рак, вложили багато праці в ту імпрезу. ОР буде і надалі продовжувати такі зустрічі, які хоч можливо скромні, але вони лишать свій слід в пам'яті тих, хто починає самостійно ставити перші кроки в житті.

Марія Демидчук
прес. реф. ОР в Ню Йорку

Градуанти коледжів. Сидять (зліва): Євген Котлярчук, Ільона Сочинська, Анізія Гандзя Савицька, Христя Принада, Марта Цапар і Ігор Волосянський

Семінар для вчителів української мови

В Інституті Св. Івана в Едмонтоні відбувся семінар для вчителів української мови за зорово - слуховою методою. Семінар тривав від 23 до 27 червня включно. За посередництвом КУК д-р Яр Славутич приготував підручник з української мови для науки за зорово - слуховою мовою Дідьє-чілтона, й має підручники різними мовами світу. Тепер за таким підручником навчають у державних школах провінцій Альберта, Саскачеван і Манітоба. Наступного року навчання поширюються. У зв'язку з цим видавництво Дідьє-челтона прислало з Філядельфії свого методиста Лонга, який разом із учителькою Ромою Франко із Саскатуну, протягом тижня ілюстрував всі можливі ситуації в навчанні за згаданою методою. Семінар пройшов із помітним успіхом.

Подібні методичні курси вже відбулися в Саскатуні й Вінніпезі. На едмонтонському семінарі було 32 зареєстровані вчителі — від 20-річного Богдана Славутича до пенсіонера М. Флорії. З цього числа 24 особи репрезентували „публічні" школи, лише 7 — „сеператні" і дві особи „парохіяльні" школи. Кілька керівних виховників — С. Горецького, В. Косташ і п. Фляк — також були присутні на семінарі, що його влаштовано заходами українського відділу Товариства Новітніх і Клясичних мов в Альберті — голова И. Мельничук.

Під час семінару п. Фляк, голова Міжшкільного Комітету КУК в Едмонтоні, повідомив, що від вересня ц. р. української мови можна буде вчитися кореспонденційною методою під наглядом п. Флорії. Будуть три курси: 10, 20 . 30. Треба зголошуватися до Департамент оф Едюкейшен, Кореспонденс Бренч, 12116 — 104 Авеню, Едмонтон.

Вийшла окремою відбиткою велика Шевченкознавча стаття проф. Пасічника

Ірвінґтон. — У Видавництві „Кирило-Методіївського Братства", з передмовою пастора Г. Домашовця, вийшла в цьому році окремою книжкою велика стаття сл. п. Трохима Пасічника „Псалми Давидові, їх значення у збірці Тараса Шевченка „Три Літа", 94 стор. Текст надрукований удвох колонках газетного формату, фотоспособом. Саму статтю попереджує „Автобіографічна замітка", написана сл. п. Т. Пасічником для тижневика „Народна Воля" в 1963 р. і там видрукована. У статті „Псалми Давидові" автор аналізує ці твори-перлини Тараса Шевченка, написані ним за релігійними біблійними мотивами, але з постійною думкою про змагання й боротьбу України. В кінці книжки подано 12 назв Шевченкознавчих видань різних авторів з 1950-60 років та список видань Видавництва „Кирило-Методіївського Братства", в тому й пастора Г. Домашовця нарис історії Української Євангельсько - Баптистської Церкви".

НОВИЙ ВИПУСК ІНДЕКСУ УКРАЇНСЬКИХ ЕСЕЇВ

Вже можна дістати в University Microfilms в Ен Арбор, Миш. "Index of the Ukrainian Essays in Collections Published Outside the Iron Curtain in the year 1966" д-ра Романа Вереса, автора „Української Бібліографії" англійською мовою. Ціна мікрофільму з пересилкою дол. 3.25.Ціна копії Xerox з пересилкою дол. 7,20. Число, під яким треба замовляти: Special Microfilm 371.

Подяка

Не маючи можливості подякувати кожному особисто, хочемо цим скласти нашу найщирішу подяку всім, що вшанували пам'ять Нашої Дорогої Матері

бл. п. Олени Кононенко

а особливо:

Протопресвитерові о. Артемію Селепині, Митрофорному протопресвитерові о. Т. Форостієві, 28-му Відділові Союзу Українок Америки, Сестрицтву церкви Святої Тройці в Ірвінґтоні, Об'єднанню Сестрицтв Деканату Ню Джерзі, пані Андрушків, пані Бурачинській, пані Селепині, пані Решетняк та панові Михайлові Ількові.

ОЛЕГ, ЕВГЕНІЯ, НАТАЛІЯ І ЮРІЙ КОНОНЕНКИ

Конгрес ЦЕСУС-у й літні курси УВУ..

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ректор запросив до слова голову ЦЕСУС-у д-ра Богдана Футея, який поділився з присутніми підсумками конгресу, вихахувавши країни, з яких прибули студенти, включно з африканською Танганікою, як теж підкреслив ці ідеали, що ними кермується українське студентство. Це коротке слово, виголошене англійською мовою, зробило якнайкраще враження на присутніх.

Ректор УВУ вибрав для свого виступу німецьку мову, роздавши українським часникам переклад, бо тема його доповіді відносилася до взаємин поміж українським та німецьким науковими світами. Перейшовши коротко історію УВУ, доповідач підкреслив, що УВУ належить до перших університетів, які зразу ж після жахливої війни почали правильне авдиторне навчання. У цій відповідальній праці не спинили його ні некорисна монетарна реформа в Німеччині, ні масовий виїзд українських переселенців за море. Навпаки: своєю наполегливістю та вмінням поборювати перешкоди, УВУ здобув собі серед німецьких ідеалістів справжніх друзів і прихильників, які з великим ентузіязмом старалися допомогти українцям утримати та розвинути свою високу школу серед усієї післявоєнної еміграції. Авдиторне навчання, наукові видання, циклі викладів на одну тему, співпраця з німецькими університетами, зокрема зі штутгардським, підтримка і зрозуміння збоку українського громадянства, зокрема СКВУ, — це дуже побіжний перелік досягнень УВУ, на що вважав відповідним указати його ректор.

Архиєпископ Мстислав підкреслив у своєму привіті, що наш нарід благовісник шляхетних прогресивних християнських ідей ще в поганських часах на весь Північний Схід за допомогою Православної Церкви, а о. д-р Іван Гриньох говорив про нову візію християнства та оновлення благовістя. Для українців у вільному світі, без огляду на те, що їх ще тепер ділить, існує спільна проблема: зберегти українську душу, оформлену в українському обряді. Бо хоч скільки не було б мітр на головах наших єпископів, то все ж існує потреба структурального завершення і знайдення нашого місця у Вселенській Церкві. На нас бо тяжить історична відповідальність створити, по екуменічній лінії, католицький і православний патріярхати. Оцю потребу єдности в церковних справах відчула наша молодь і дала їй вияв у своїх резолюціях, за що і слід їй щиро подякувати.

За чергою слідували ще зовсім короткі привітання д-ра Кайзера з Міністерства Освіти, проф. Штадмюлера з Максиміліян - університету та д-ра г. к. Маврера, куратора Дому української науки і давнього, відданого приятеля українців. Цілий ряд письменних привітів від українських та німецьких достойників прочитав ректор Янів.

Дві доповіді з гуманістичних дисциплін: м-ра А. Бедрія про „Людину в творах Симоненка" — зфілософії, та м-ра О. Штуля про „Родину в творах Котляревського" з літератури, — закінчували інавгураційну врочистість та рівночасно вказували на напрям і духа студій в УВУ. УВУ виразно ставить наголос на гуманістичні науки та на розробку наукових питань вершинних ділянок людського духа. Це і підкреслив проф. Кошмідер, член Наукової Ради, дякуючи ректорові Яневу за зокрема льну підготову трьох наукових циклів. Мгр. Антохій переклав її для присутніх на українську мову і цим закінчилася ця святочна сесія.

В НЮ ЙОРКУ ВІДЗНАЧЕНО 10-ту РІЧНИЦЮ ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

тими колонами українське жіноцтво ОЧСУ в чорних сукнях з вишивкою та почот українських сумівських, ообусівських, українських американських ветеранів та дивізійників, як також й інші, з українськими синьожовтими прапорами. На чолі походу, після американських католицьких ветеранів, дівчатка - українки в національних строях несли напис походу й маніфестації: Людські Права - Свобода й незалежність всім поневоленим націям. Групу українських комбатантів провадив А. Боднарчик, заст. гол. Координаційного Комітету Українських та Українсько - Американських Ветеранів й Станиці Першої Української Дивізії-УНА, спільно з УСС-ми. УПА й іншими, серед яких було й багато молоді.

Після приміщення понад 30 прапорів та написів на сцені, голова маніфестації д-р Ів. Дочефф відкрив маніфестацію та попросив о. Сергія Кіндзірявого - Пастухіва, адміністратора Української Православної Церкви в екцилі, для відправлення молебню в наміренню всіх поневолених націй та щасливого повороту з місяця американських астронавтів. Він відправляв у святочних ризах, відповідав йому Український Православний Хор. Опісля він виголосив англійською мовою зворушливу проповідь, вказуючи, що легше нам побороти гравітацію землі, чим розірвати кайдани мільйонів поневолених націй.

Д-р Ів. Дочефф, який провадив маніфестацію, подякував за відправу і проповідь та попросив до слова голову Комітету Тижня Поневолених Націй в Ню Йорку суддю Метю Дж. Троя, який подякував всім за участь та представив справу визволення всіх поневолених націй, як подію першої ваги для безпеки Америки. Відзначення щорічно Тижня Поневолених Націй, схвалено Конгресом ЗСА та підписаного през. Айзенговером 1959 р., це з Публічним Законом ч. 86-90, зобов'язує всіх американців допомогти звільнити всі народи, уярмлені московським комуністичним та червоно китайським імперіялізмами. Він сам привітав велику групу ірляндців, які прийшли на маніфестацію з написами і прапорами. Тільки спільними силами всіх можна буде здобути волю для всіх. Опісля тріо білоруських пань: А. Махнюк, Р. Косцюк. Л. Махнюк, при акомпаніяменті фортепіяну п-ни Л. Щорс, відспівали ряд білоруських народних пісень. Історичну Проклямацію Тижня Поневолених Націй з 1959 р. зачитала зодягнена в український національний стрій п-на Брігіда Заяць. Основну промову виголосив гість з Европи, Ярослав Стецько, президент Центрального Комітету АБН та віце-президент Европейської Антибольшовицької Ліги, який вказав на підривні дії червоної імперіялістичної Москви у Вільному Світі, критикував спроби Заходу замирення з нею та навів ряд конкретних вказівок, як боротися з московським імперіялізмом під сучасну пору.

Маніфестацію закінчено зачитанням відповідних резолюцій мадяром Чарселом Адрєнским, яку прийнято присутніми оплесками й акламацією.

Найбільш атракційною точкою мистецької програми був виступ танцювального ансамблю Спілки Української Молоді ім. ген. хор. Т. Чупринки з Ню Йорку „Верховинці", яким провадить майстер українського танку Олег Генза. Велика група української молоді в гарних українських національних строях із оркестрою — полонювали всіх присутних, які оплесками переривали майже кожну точку виконання українських національних танків. Маніфестацію закінчено молитвою православно-румунського священика О. Россі й опісля більша частина пішла до готелю Коммодор для зустрічі й закінчення тих урочистостей. Прийняття відкрив д-р Ів. Дочефф, голова Американських Приятелів АБН, бо вона була уряджена тією організацією для привітання голови АБН Яр. Стецька.

Провадив нею Чарлз Андреянський, який дякував Біллі Ларкину за його працю у виготовленні повідомлень до преси про похід й маніфестацію. Секретар Комітету інж. М. Шпонтак представив ряд учасників та гостей, між ними в тім й представника Укр. Визвольного Фронту Лева Футалу, предсідника Амер. Прият. АБН д-ра Нестора Процика, голову п. в'язнів мгр Євг. Лозинського та інших. Чарлз Андреянський представив від оплески гостя з Европи, голову АБН п. Ярослава Стецька, який у своєму слові подякував за запрошення й підчеркнув вагу відзначування Тижня Поневолених Націй. Суддя Трой подякував тим усім за співпрацю та закликом до більшої активности закінчив свій короткий виступ. Присутні ще вітали о. Пастухова та о. Скульського. Виступали естонки, які виконали на маніфестації американський гимн, та білорусинки, які виконали кілька музично-вокальних точок. Представлено ще д-р Вол. Душника з його дружиною Мері, представників УККА, та інших видатніших діячів. Виступала ще д-р Нестор Процик з пропозиціями дальшої праці. За справне ведення програми д-р Дочефф подякував Ч. Андреянському й подякою за участь закрив сходини.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

МИХАЙЛО І. ТИМКІВ, довголітній член 102 Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо, помер 6 червня 1969 року на 23 році життя. Покійний народився 28 серпня 1945 р в Німеччині, до ЗСА прибув в 1950 р. і став членом УНСоюзу у люгому 1951 р. Полишив у смутку батька Василя, маму Анну, вуйка Степана і тету Ніну. Рідня, приятелі і союзова громада відпровадили Покійного на вічний спочинок 9-го червня 1969 р. на цвинтар св. апп. Петра і Павла в Парма, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Бобечко, секр.

АНАСТАЗІЯ СТАСЮК, довголітня членка 267 Відділу УНСоюзу, Т-ва ім. Т. Шевченка в Westbury, N.Y. померла 8-го червня 1969 р. на 21-му році життя. Покійна народилася 2 серпня 1947 р. в Німеччині, до ЗСА прибула в 1948 р. та стала членкою УНСоюзу 31 грудня 1949 р. Полишила у смутку батька Івана, маму Марію, сестер Марію і Любу, братів Степана й Івана, мол. Рідня, приятелі і союзова громада відпровадили Покійну на вічний спочинок 12-го червня 1969 р. на цвинтар Pinelawn Memorial Park, Pinelawn, L.I., N.Y.

Вічна Їй Пам'ять!

Глорія Толопка, секр.

АНАСТАЗІЯ ЯЦКІВ, довголітня членка Сестрицтва Пресв. Богородиці, Відділу 36 УНСоюзу в Рочестері, Н.Й., померла 18-го червня 1969 р. на 82-му році життя. Покійна народилася в 1887 р. в с. Берлоги, пов. Калуш, Зах. Україна. Членкою УНСоюзу стала в 1935 році. Полишила в смутку дочки Марію Лашак, Анну Кушлик, Марту Нербач, і Анастазію Ловелі, пасербів Марію, Анну й Михайла, 8 внуків, 7 правнуків та велику дальшу родину. Рідня, приятелі і союзова громада відпровадили Покійну на вічний спочинок з церкви св. Йосафата на католицький цвинтар Holy Sepulcher в Рочестері Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Софія Гуцька, секр.

МИРОН М. ГОЦА, довголітній член 304 Відділу УНСоюзу в Боффало, Н.Й., помер 20-го червня 1969 р. Покійний народився 4-го лютого 1912 р. в Україні, до ЗСА прибув в 1951 р. і став член УНСоюзу в 1953 році. Полишив у смутку дружину Галину, дочку і сина. Рідня, приятелі і союзова громада відпровадили Покійного на вічний спочинок 23-го червня 1969 р. на цвинтар Mount Olivet в Renmore, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Гнатик, секр.

FRANCIS A. WRIGHT, довголітній член Т-ва Джорджа Вашингтона, Відд. 199 УНСоюзу в Amherst, Mass., помер 22-го червня 1969 р. на 48-му році життя. Покійний народився 20 квітня 1921 р. в Спрінгфілд, Масс. і став член УНСоюзу 31-го березня 1947 року. Полишив у смутку дружину Галину у дому Матурник, та дві дочки, Галину Анну й Марію. Рідня, приятелі і союзова громада відпровадили Покійного на вічний спочинок 25-го червня 1969 р. на цвинтар Fairview Cemetery в Chicopee, Mass.

Вічна Йому Пам'ять!

Галина Худзік, секр.

Аплікація на прийняття
— на —
КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
на СОЮЗІВЦІ
КЕРГОНКСОН, Н. Й.
від 3-27 СЕРПНЯ 1969 року

Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
Вік: .... Член УНС, Відділ: ....
Знання української мови:
СЛАБО ☐ ЗАДОВІЛЬНО ☐ ДОБРЕ ☐
Залучую на рахунок оплати $.................
(Повна оплата курсів — $120.00. Половину належности треба вплатити із аплікацією).
Аплікації висилати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

НАША БУДУЧНІСТЬ У НАШІЙ МОЛОДІ!

Єдиною гарантією виховання і освіти наших дітей і внуків, мимо неждано нещастя в родині, це вчасне і достатнє життьове забезпечення. Не відкладайте його навіть до завтра. Ще сьогодні забезпечіть себе і всю родину в УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ!

Д-Р ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Праця охоплює цілість життя, діяльности і творчости Івана Франка, починаючи від його дитячих і юнацьких літ аж по останні роки поета. Біографію і творчість розгляває автор на тлі висловів самого Івана Франка. Автор наводить їх думки і погляди окремих франкознавців дореволюційних і післяреволюційних, як також сучасних підсоветських. Шість повних сторінок друку обіймає реєстр давньої і сучасної літератури про Івана Франка, яку використав автор.

Книжка повинна бути в кожній українській хаті.
654 сторін друку. Тверда оправа. Ціна $9.50.

Замовлення і належність слати:
"SVOBODA", 81-83 Grand Street (P.O.Box 346), JERSEY CITY, N.J. 07303

ТАРЗАН, Ч. 6215. Іто не бачив ще консерви

Що знаходиться в цій речі, що її генерал Ітс скинув з аероплану?

Харчі, Іто! Ми можемо пиром відсвяткувати наш поворот до країни Тарзана!

Чи це харч, Тарзане?

Так! це законсервоване так, щоб не зіпсувалось.

Що це таке? Виглядає наче жук!

Можеш мати волову печеню, Іто. Це те, що тобі подобалося на летовищі в Момбузі!

МІЖ ІНДІЄЮ І ПАКІСТАНОМ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

стан недовір'я і ворожости. Генеральний секретар індійського міністерства закордонних справ Кевал Сінь їздив до Пакістану, щоб переговорювати про наладнання комунікаційних і торговельних взаємин між тими двома державами. Йому заявили, що всі такі „дрібні" справи можна буде легко поладнати — після поладнання головної причини конфлікту — державно - політичного статусу Кашміру. Але Індія не хоче навіть говорити про Кашмір.

Розшук

ІВАНА МАЛЕЦЬ з с. Селиська, пов. Яворів, пошукує сестра МАРІЯ ДЗЯДІВ з дому МАЛЕЦЬ. Іван Малець останньо перебував в Едмонтоні, Канада. Відомости прошу подати: Maria Dziadiw, 58-39 — 44th Avenue, Woodside, N.Y. 11377, U.S.A.

АНТОНІНА з ПАШКОВСЬКИХ ПОЛЯКІВ
пошукує
МАРІЮ ПАЩКОВСЬКУ.
Відповідь на адресу:
A. Polakiw, 101 Broadmoore Lane, E. Syracuse, N.Y. 13057

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 19-го ЛИПНЯ 1969 р.:

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 372, о год. 7:30 веч. у залі при 210 Church вул. (Eagle Hall). Просить ся членів прибути і відібрати свою дивіденду. — Управа.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!